

til et forslag, som også regeringen og de resterende partier, der indtil nu ikke har sagt noget positivt om forslaget, kan indgå i.

Jeg tror, at der vil være bred mulighed om at nå frem til noget.

Tove Videbæk (KRF):

B 187 er et meget positivt forslag om muligheden for, at et familiemedlem, en pårørende, en ægtefælle kan tage orlov til at passe et handicapet eller et svært sygt familiemedlem.

Forslaget bygger på Projekt Pasning i Odense, 1996-2000, som havde nogle rigtig gode resultater.

I forslaget er indbygget, at den, der tager orlov, skal betragtes som ansat i et lønarbejde med de almindelige regler, der følger heraf, bl.a. op-tjening af dagpenge rettigheder. Det er jo helt rimeligt og fair også set på baggrund af den store og meget tunge opgave, det kan være alene at passe en handicappet eller svært syg pårørende.

Der er dog nogle problemer eller nogle spørgsmål i forslaget, som jo skal klares under arbejdet med det, og det er f.eks. med hensyn til længden af den periode, man må tage orlov. Hvorfor lige 6 måneder? Og når perioden er slut, har man så helt automatisk fået en plads på plejehjemmet, eller hvordan er det med det? Eller skal der være mulighed for dispensation til at udvide orlovsperioden, hvis man nu ikke har fået en plads på plejehjemmet? Hvilke løsningsmuligheder har forslagsstillerne?

I tillæg hertil kan det siges, at et sådant forslag, hvis det bliver brugt, kan være med til at aflaste offentligt ansatte på plejeområdet. Vi har jo allerede set mange tal og statistikker vedrørende mangel på plejepersonale i de kommende år, så dette forslag kunne jo netop være med til at aflaste på det her område.

For den handicappede eller svært syge vil denne familiepleje jo være en meget mere solid og stabil hjælp. Det er den samme, der er der hele tiden eller det meste af tiden, og ikke 50-100 forskellige på et år, som mange mennesker oplever ude omkring.

Så der er mange positive ting i dette forslag, og Kristeligt Folkeparti støtter det naturligvis.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Erik Larsen.

Erik Larsen (V):

Det har overvejende været glædeligt at høre de mange positive tilkendegivelser om det her forslag. Det er klart, at det er et beslutningsforslag, og at der kan være nogle ting, der skal dykkes lidt dybere ned i, men overordnet synes jeg, at udgangspunktet for at få et forslag som det her vedtaget må være godt.

Jeg er selvfølgelig ked af, at socialministeren og den socialdemokratiske ordfører i høj grad har prøvet at problematisere forslagets enkelte elementer.

På baggrund af det kunne jeg egentlig godt tænke mig at bruge lige et par minutter af min taletid til at sige, at baggrunden for forslaget er det projekt i Odense, hvor 20 familier i en lang periode har prøvet at komme ind og passe en handicappet ægtefælle eller pårørende.

Det var et projekt, som startede som et satspuljeprosjekt, før serviceloven blev vedtaget. Med servicelovens vedtagelse blev der skabt nogle muligheder for, at man i de situationer kunne ansætte sin ægtefælle i hjemmet som hjælper. Dermed var serviceloven med til at give en række muligheder.

Hvad er der så tilbage, når serviceloven har givet nogle muligheder for, at man kunne opfylde det meget stærke og meget, synes jeg, forståelige ønske hos nogle mennesker, der er bragt i en ulykkelig situation? Det er, at når man går ind og siger sit normale arbejde op for at komme hjem og passe sin ægtefælle, så står man på tærsklen til en meget stor psykisk og fysisk arbejdsbyrde, som mange af de mennesker, der er gået ind i projektet i Odense, ikke vidste, om de var i stand til at klare. Man var altså usikker på, om det her var noget, man selv kunne klare at bære.

Der kan man så sige, at forslaget her i virkeligheden kommer de mennesker i møde, der vil gå ind i sådan et arbejde, løfte sådan en byrde, ved at det siger: I får orlov i 6 måneder til at afklare jeres situation omkring det, I gerne vil.

For det er jo ikke sådan, som nogle har prøvet at læse forslaget, at vi tænker på, at det der forhold med, at man passer sin ægtefælle, så skal høre op. Nej, men man har et halvt år til at afprøve, om man kan magte det store arbejde.

Jeg vil meget gerne sige til hr. Villy Søvnald, at jeg var glad for, at der var en positiv indstilling til forslaget. Jeg vil gerne svare på det spørgsmål, som hr. Villy Søvnald rejste, nemlig om det var en ret, den enkelte skulle have: Ja, det forestiller vi os. Vi forestiller os, at det er en